

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

H., appellante,
gemachtigde: mr. L. Hoogeveen- Vlasblom.

tegen

Vereniging *, verweerster (hierna: verweerster of de Vereniging),
gemachtigde: mr. M.W.A. Scholtes.

1. De procedure

1.1. Appellante heeft bij beroepschrift d.d. 27 oktober 2008, met bijlage, beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster d.d. 25 september 2008, waarbij haar met ingang van 1 januari 2009 ontslag is verleend. Bij brief d.d. 31 oktober 2008 heeft appellante haar beroepschrift aangevuld. Namens het bestuur van verweerster is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 9 december 2008 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 14 januari 2009 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellante met haar gemachtigde, de gemachtigde van verweerster, alsmede de heer G., directeur van één van de scholen van verweerster. De gemachtigde van appellante heeft pleitaantekeningen voorgedragen.

2. De feiten

2.1. Appellante, geboren op 27 mei 1945, is sinds 1 augustus 2002 als schoolassistente voor onbepaalde tijd bij verweerster in dienst in het kader van de In- en Doorstroomregeling (hierna: Regeling ID). Blijkens de daartoe strekkende akte van benoeming vindt de bezoldiging plaats in salarisschaal 01, hetgeen bij de functie van appellante behoort. Verweerster heeft op 19 september 2007 het voornemen kenbaar gemaakt het dienstverband met appellante te beëindigen. Bij besluit van 5 november 2007 heeft verweerster het dienstverband met appellante met ingang van 1 januari 2009 beëindigd en appellante in het risicodragend deel van de formatie (hierna: rddf) geplaatst. Appellante heeft tegen dit besluit beroep ingesteld. In januari 2008 heeft verweerster dit besluit ingetrokken, waarna appellante het door haar ingestelde beroep heeft ingetrokken.

2.2. Op 25 september 2008 heeft verweester opnieuw het besluit genomen appellante ontslag te verlenen met ingang van 1 januari 2009 in verband met de feitelijke beëindiging van de subsidiëring van haar functie.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante stelt dat zij een dienstverband voor onbepaalde tijd heeft en dat uit de akte van benoeming niet blijkt dat sprake is van een functie in het kader van de Regeling ID. Volgens appellante is derhalve sprake van een reguliere benoeming waarop de CAO PO van toepassing is. Dat de gemeente Vlissingen de persoonsgebonden loonkostensubsidie beëindigt, is geen reden om appellante te ontslaan. De functie van appellante wordt namelijk niet volledig gefinancierd uit de gemeentelijke subsidie.

Appellante meent voorts dat zij ten onrechte niet gedurende een geheel schooljaar voorafgaand aan het ontslag in het rddf is geplaatst, aangezien sprake is van een reguliere benoeming die deels uit eigen middelen wordt gefinancierd.

Appellante betoogt verder dat verweester zich onvoldoende heeft ingespannen om haar te laten doorstromen naar een reguliere baan. In oktober 2005 heeft appellante aan een assessment deelgenomen. Nadien zijn van de zijde van verweester geen activiteiten ontplooid om appellante aan een reguliere baan te helpen. In 2005 heeft appellante een opleiding SPW3 (niveau klassenassistent) voltooid. Zowel tijdens haar opleiding als daarna zijn er een onderwijsassistent en een klassenassistent aangenomen door verweester. Voor het aannemen van deze twee assistenten waren er kennelijk voldoende middelen beschikbaar. Appellante meent dat zij daarop oudere rechten had.

Appellante wijst ten slotte op haar leeftijd. Op de datum van het ontslag zal appellante ruim 63,5 jaar zijn. Zij heeft altijd te kennen gegeven tot haar 65ste te willen doorwerken. Dit zou eenvoudig te realiseren zijn indien verweester haar in dienst zou houden gedurende 1,5 jaar na 1 januari 2009. Kennelijk heeft deze omstandigheid geen rol gespeeld voor verweester in haar overwegingen om appellante te ontslaan.

3.2. Ter zitting heeft appellante aangevoerd dat sinds de invoering van de lumpsumregeling niet langer sprake is van bekostiging van de formatie vanuit een specifiek onderwijsbudget. Er is sprake van één budget voor alle kosten. Op grond van de CAO PO valt dan ook niet in te zien waarom rddf-plaatsing in casu niet verplicht zou zijn, te meer nu de bekostiging van de functie van appellante gedeeltelijk uit eigen middelen geschiedt. Volgens appellante dient verweester voorts aan de hand van de begroting aannemelijk te maken dat er geen andere middelen zijn om voortzetting van de baan van appellante te bekostigen, zeker gezien de hoogte van de door de gemeente in 2007 en 2008 verstrekte subsidie van € 13.000,- per jaar.

3.3. Verweester voert verweer en brengt onder meer het volgende naar voren. Appellante is op grond van een persoonsgebonden subsidie in het kader van de Regeling ID aangesteld, hetgeen inhoudt dat zij geen deel uitmaakt van de reguliere formatie die uit hoofde van de onderwijswetgeving wordt bekostigd. In 2004 werd verweester geconfronteerd met een gewijzigd subsidiebeleid van de gemeente Vlissingen ten aanzien van ID-banen, waardoor

de subsidie voor acht medewerkers zou eindigen, waaronder die van appellante. Verweerster heeft zich vervolgens actief met de gemeente in contact gesteld teneinde een verlenging van de subsidie te verkrijgen tot 1 januari 2007 en tevens een specifieke oplossing te vinden voor de ID-medewerkers waarvoor een bijzondere omstandigheid gold. Verweerster heeft appellante in 2005 aan een assessment laten deelnemen. Dit onderzoek wees uit dat appellante gelet op haar leeftijd moeilijk bemiddelbaar was naar ander regulier werk. Verweerster heeft daarop voor appellante een overgangsregeling met de gemeente Vlissingen getroffen. Voor appellante hield de regeling in dat zij in dienst zou kunnen blijven tot 1 januari 2009. Teneinde deze periode van 2 jaar te kunnen overbruggen heeft verweerster zich bereid verklaard een deel van de loonkosten over 2007 en 2008 te bekostigen uit tijdelijk budget, buiten de reguliere bekostiging van de school. Bekostiging op basis van reguliere middelen was en is niet mogelijk. Verweerster heeft enkel in het kader van de overgangsregeling voor een periode van 2 jaar gedeeltelijk loonkosten betaald. Dit gold niet voor andere ID-medewerkers. Juist vanwege de leeftijd van appellante heeft verweerster voor haar een extra overgangsregeling met de gemeente Vlissingen weten te treffen. Ten gevolge van de beëindiging van de persoonsgebonden loonkostensubsidie van appellante, heeft verweerster noodzakelijkerwijs de functie van appellante opgeheven en de arbeidsovereenkomst bij brief van 25 september 2008 opgezegd met ingang van 1 januari 2009.

Verweerster is van mening dat een aan het ontslag voorafgaande rddf-plaatsing van de een ID-functie niet is vereist. Het feit dat verweerster in 2007 en 2008 de functie van appellante gedeeltelijk zelf heeft bekostigd, betekent niet dat de functie daarmee binnen de reguliere formatie is opgenomen, zodat een voor ontslag voorafgaande rddf-plaatsing niet noodzakelijk is.

In 2004, nog voor dat appellant haar opleiding SPW3 heeft voltooid, heeft verweerster een onderwijsassistente benoemd. Deze medewerker is aangenomen om leerlingen met specifieke problemen te begeleiden. Appellante beschikte noch over de juiste opleiding – een opleiding SPW3 zou daarvoor niet voldoende zijn – noch over de noodzakelijke capaciteiten op het sociaal-emotionele vlak om kinderen met deze achtergrond te begeleiden. In 2006 heeft verweerster een klassenassistent benoemd. Ook hier betrof het werkzaamheden voor een bijzondere groep leerlingen, kleuters van Marokkaanse afkomst die extra begeleiding nodig hebben op het gebied van taal. Verweerster heeft daarop een stagiaire benoemd die de Marokkaanse taal spreekt en vanuit die achtergrond de voor de groepsleerkracht benodigde ondersteuning kan bieden. Appellante voldeed niet aan de bijzondere eisen die verweerster bij de vervulling van deze vacature stelde.

3.4. Ter zitting is namens verweerster onder meer naar voren gebracht dat zij ervoor heeft gekozen om beschikbare gelden te besteden aan onderwijskrachten en niet aan onderwijsondersteunend personeel. Verweerster heeft voorts geen gebruik willen maken van andere c.q. nieuwe van gemeentewege geboden subsidiemogelijkheden, nu daaraan (financiële) consequenties zijn verbonden, in die zin dat de betreffende werknemer in vaste dienst zou moeten worden genomen en onderdeel zou moeten gaan uitmaken van de structurele formatie.

4. De beoordeling

4.1. In de eerste plaats moet worden beoordeeld wat de aard van het dienstverband van appellante is. Gelet op de vermelde vaststaande feiten, te weten dat het hier gaat om een functie van schoolassistente, welke functie in het onderwijs doorgaans als ID-functie figureert, de bezoldiging plaatsvindt in salarisschaal 01 en dat ook de bij de functie behorende (maximum)schaal 01 is, hetgeen kenmerkend is voor een ID-functie, is de Commissie van Beroep van oordeel, dat hier sprake is van een ID-functie en dat appellante dat ook heeft kunnen begrijpen. Dat appellante is benoemd voor onbepaalde tijd, doet hieraan niet af.

4.2. Met betrekking tot het verleende ontslag is de Commissie van Beroep van oordeel, dat de beëindiging van de subsidiëring van de loonkosten van de ID-functie van appellante op zichzelf grond oplevert voor verweerster om tot ontslag van appellante uit deze functie te kunnen besluiten.

4.3. De Commissie van Beroep is voorts van oordeel dat de Vereniging in dit geval niet verplicht is om tot rddf-plaatsing over te gaan. Daartoe overweegt zij dat appellante in dienst is genomen op basis van een gesubsidieerde werkgelegenheidsbaan, niet zijnde een bekostigde formatieplaats. De omstandigheid dat de loonkosten van appellante in het kader van een overgangsregeling met de gemeente Vlissingen in 2007 en 2008 deels zijn bekostigd uit een tijdelijk budget van verweerster, maakt het voorgaande niet anders. Dat geldt evenzeer voor de omstandigheid dat tegenwoordig sprake is van een lumpsumbekostiging in het onderwijs, waarbij schoolbesturen een totaalbedrag voor personeelskosten en materiële uitgaven van het ministerie van Onderwijs Cultuur en Wetenschap krijgen. Immers, appellante is nimmer deel gaan uitmaken van de structurele formatie zoals genoemd in Bijlage III bij artikel 2.8 van de CAO PO.

4.4. De Commissie van Beroep overweegt voorts dat verweerster de verplichting heeft om na te gaan of het appellante andere werkzaamheden kan aanbieden. De Commissie van Beroep acht aannemelijk gemaakt, dat verweerster aan haar verplichting heeft voldaan te pogen een andere functie voor appellante te zoeken. Binnen het functiebestand van de scholen van verweerster blijken echter geen passende functies voorhanden te zijn geweest.

4.5. Ten aanzien van de binnen de Vereniging in 2004 en 2006 ontstane vacatures is de Commissie van Beroep van oordeel dat verweerster andere kandidaten heeft kunnen verkiezen boven appellante. In dit verband wordt overwogen dat verweerster onweersproken naar voren heeft gebracht dat appellante niet beschikte over de benodigde capaciteiten en ook niet aan de geldende opleidingseisen voldeed.

4.6. De Commissie van Beroep overweegt voorts dat uit het door appellante in 2005 afgelegde assessment is gebleken dat het vanwege haar leeftijd moeilijk zou zijn om appellante (via bemiddeling) aan een (reguliere) baan te helpen. Het valt dan ook te prijzen dat verweerster zich heeft ingespannen, juist gezien de leeftijd van appellante, om appellante langer in dienst te kunnen houden. In dat verband heeft verweerster een overgangsregeling

met de gemeente Vlissingen getroffen en is zij bereid geweest om voor de duur van twee jaar een deel van de loonkosten van appellante uit eigen middelen te bekostigen. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep heeft verweerster met voormelde handelwijze aan de op haar rustende zorgverplichting voldaan. Dat de verlenging van de aanstelling van appellante niet voortduurt tot aan de pensioengerechtigde leeftijd van appellante is weliswaar op zichzelf heel jammer voor appellante, maar doet aan het voorgaande niet af.

4.7. De Commissie van Beroep acht voorts voldoende aangetoond dat verweerster geen genoegzame middelen ter beschikking heeft om appellante in dienst te houden. Daarbij neemt de Commissie van Beroep in aanmerking dat verweerster in verband met de haar toekomende beleidsvrijheid en in het kader van de lumpsumfinanciering acht heeft kunnen slaan op de door haar gewenste verhouding in aantallen onderwijskrachten en onderwijsondersteunend personeel. Daarnaast heeft verweerster met betrekking tot de van gemeentewege geboden (nieuwe) subsidiemogelijkheden voldoende aannemelijk gemaakt dat daaraan (financiële) consequenties zijn verbonden.

4.8. Gelet op het voorgaande, zal het bestreden besluit gehandhaafd worden en het daartegen gerichte beroep ongegrond verklaard worden.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 25 september 2008 van het bestuur van verweerster ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A.J.M. Breedveld- van Beeck Calkoen, J. Donner, J.H. Grosheide en A. Postma, leden; de beslissing is getekend door de voorzitter en de griffier, mr. L.F.A. Bos. De uitslag van het beroep is bij brief van 27 januari 2009 in verkorte vorm aan partijen medegedeeld, terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 9 maart 2009.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. L.F.A. Bos, griffier)

Voor afschrift,

mr. L.F.A. Bos, griffier